

134. Κι αν τους εκμηδενίζαμε - πριν απ' αυτό (το Κοράνιο) - με βασανιστήρια θα έλεγαν: "Κύριέ μας! Αν μονάχα μας είχες στείλει έναν απόστολο, θα ακολουθούσαμε - βέβαια - τις Εντολές Σου πριν ταπεινωθούμε και ντροπιαστούμε".

135. Να (τους) πεις: (ω Μουχάμμεντ): "Κάθε ένας (από μας) περιμένει. Περιμένετε λοιπόν κι εσείς, και θα μάθετε ποιος είναι σύντροφος στον σωστό κι επίπεδο Δρόμο και ποιος (από σας) καθοδηγείται!."

(21) Σούρα ελ-Ενπιγια
(Οι Προφήτες)

Στα όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Πλησίασε για τους ανθρώπους (ο καιρός) για να λογαριαστούν. Κι όμως απρόσεχτοι όπως είναι, απομακρύνονται.

2. Ποτέ δεν τους φτάνει ανανεωμένο Μήνυμα από το Κύριό τους, αν δεν το ακούσουν ενώ παίζουν, (χωρίς να δώσουν προσοχή),

3. οι καρδιές τους είναι μακριά απ' αυτό (το Κοράνιο) το μεταχειρίζονται επιπόλαια οι κακοποιοί το λένε στις μυστικές τους συνεδριάσεις "Είναι αυτός τίποτε περισσότερο από ένα δημιουργήμα σαν τον εαυτό σας; Μήπως θα πάτε στη μαγεία, ενώ τα μάτια σας είναι ανοιχτά";

4. Είπε: "Ο Κύριός μου γνωρίζει (κάθε)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ.

لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

فَنُنَبِّئُكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَنْزِلَ وَتَخْرُجَ ﴿١٧٤﴾

فَلِكُلِّ مَتْرَبٍ فَرَقَبُوا فَسْتَعْلَمُونَ

مَنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ

وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ

إِلَّا لَا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ

السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

λόγο (που μιλιέται) στον ουρανό και στη γη. Και είναι ο Μόνος που ακούει και βλέπει (τα πάντα)".

5. Κι όμως είπαν "(αυτό είναι) συμμαζώματα από όνειρα! Όχι, τα εφεύρε! Όχι, δεν είναι (παρά) ένας ποιητής! Ας μας φέρει ένα Σημείο (ένα θαύμα), όπως αυτά που έχουν σταλεί στους παλαιότερους (προφήτες)!"

6. Ποτέ πριν απ' αυτούς κανείς από τους κατοίκους του χωριού που αποφασίσαμε να καταστρέψουμε δεν πίστεψε. Πώς αυτοί θα πιστέψουν;

7. Και δεν έχουμε στείλει πριν από σένα (αποστόλους) παρά μόνο άνδρες, που τους είχαμε εμπνεύσει, αν δεν το γνωρίζετε (τούτο), ερωτήσετε όσους εξουσιάζουν (τους οπαδούς) του Μηνύματος.

8. Κι ούτε τους δώσαμε σώματα που δεν έτρωγαν τα φαγητά, κι ούτε ήταν άθανατοι.

9. Έπειτα κάναμε να εκπληρωθεί η υπόσχεσή Μας και σώσαμε αυτούς (τους αποστόλους) και όποιον (άλλο) θέλαμε, ενώ καταστρέψαμε τους παραδότες.

10. Έχουμε αποκαλύψει για σας (ω άνδρες) ένα Βιβλίο, που μέσα του είναι ένα Μήνυμα για σας. Γιατί δεν λογικεύεστε

11. Και πόσους κατοίκους χωριών που τους έχουμε εντελώς καταστρέψει, για τις αδικίες τους και αντικαταστήσαμε στη

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَنْتُمْ أَحْلَامَ بَلِ اقْتَرَبَهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ ﴿٢﴾

مَاءَ آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَنَلُوا
أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٥﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٦﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٧﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٨﴾

θέση τους άλλους λαούς.

12. Μόλις αισθάνθηκαν την Τιμωρία Μας (να φτάνει), τότε προσπάθησαν να τραπούν·σε φυγή απ' αυτή!

13. Μη δραπετεύετε, αλλά - επιστρέψετε στα όμορφα πράγματα - αυτής της ζωής που σας δόθηκαν, και στα σπίτια σας, γιατί θα ερωτηθείτε (για να δώσετε λογαριασμό).

14. Είπαν: "αλίμονό μας! ήμασταν πράγματι - άδικοι!" -

15. Και θα συνεχίζουν να κλαίνε γοερά μέχρις ότου τους κάνουμε σαν χωράφι θερισμένο σιωπηλό κι αθόρυβο.

16. Και δεν δημιουργήσαμε τον ουρανό και τη γη κι ό,τι βρισκονται ανάμεσά τους για ψυχαγωγία ανώφελη!

17. Αν ήταν επιθυμία Μας ένα διασκεδάσουμε (γυναίκα δηλ. ή παιδί). θα βρισκαμε - βέβαια - τον τρόπο από τα πράγματα που βρισκονται δίπλα Μας να το κάνουμε.

18. Αλλά θα εξακοντίσουμε την αλήθεια πάνω στη ψευτιά, που θα πλήξει τελειωτικά τη σκέψη της και να που αυτή εξαφανίζεται πια! Και αλίμονο σας για όσα (ψεύτικα) πράγματα αποδίδετε (σε Μας).

19. Και σ' Αυτόν ανήκουν όλα (τα δημιουργήματα) που (βρισκονται) στους ουρανούς και στη γη. Ακόμα κι αυτοί

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنبَاءَنَا إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ
وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَنَلَّوْنَ ﴿١٣﴾

قَالُوا بَلَّغْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

فَمَا زِلْتَ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿١٦﴾

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَهُمْ آيَاتِنَا مِن لَّدُنَّا
إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ رَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَلَهُمْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ. وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

που είναι (πολύ) κοντά Του δεν υπερηφανεύονται να Τον υπηρετούν κι ούτε (ποτέ) κουράζονται (από την υπηρεσία Του).

20. Πανηγυρίζουν (οι άγγελοι) τη δόξα Του, νύχτα και μέρα, - και δεν διακόπτουν (τους ύμνους).

21. Μήπως έχουν πάρει (για λατρεία) θεότητες από τη γη, που μπορούν να αναστήσουν (νεκρούς);

22. Αν υπήρχαν εκεί (στους ουρανούς και στη γη) άλλες θεότητες, εκτός του ΑΛΛΑΧ θα κιόλας χαθεί. Αλλά, δόξα στον ΑΛΛΑΧ τον Κύριο του θρόνου (της εξουσίας), πολύ ψηλά είναι) από όσα Του αποδίδουν!

23. Δεν είναι δυνατό να ερωτηθεί για τις πράξεις του, ενώ αυτοί θα ερωτηθούν (για τις δικές τους).

24. Μήπως έχουν πάρει (για λατρεία) άλλες (πραγματικές) θεότητες εκτός (του ΑΛΛΑΧ); Να πεις: "Φέρτε τις (πειστικές) αποδείξεις σας. Αυτό εδώ είναι το Μήνυμα αυτών που ήταν πριν από μένα". Κι όμως οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν γνωρίζουν την αλήθεια, γι' αυτό και απομακρύνονται.

25. Και δεν έχουμε στείλει - πριν από σένα - κανέναν άλλο απόστολο, που να μην τον έχουμε εμπνεύσει, ότι δεν υπάρχει άλλος θεός ειμή μόνο Εγώ. Γι' αυτό να Με λατρεύετε (και να Με υπηρετείτε)

26. Και είπαν: "Ο Ελεήμων (ΑΛΛΑΧ)

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿١٧﴾

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿١٨﴾

لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسَبِّحْنَا اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٩﴾

لَا يَسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِي وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٢﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ

έχει πάρει (εγέννησε) ένα παιδί". Δόξα σ' Αυτόν! Δεν είναι (οι άγγελοι) παρά τιμημένοι δούλοι.

27. Δεν μιλούν ποτέ πριν Εκείνος μιλήσει, κι ενεργούν μόνο, έπειτα από διαταγή Του.

28. Γνωρίζει (ο ΑΛΛΑΧ) ό,τι θρίσκεται ανάμεσα στα χέρια τους ή ό,τι πίσω απ' αυτούς, (ό,τι γίνεται ή ό,τι έγινε) - και δεν μεσολαβούν ειμή μόνο για όποιον έχει επιτραπέι, και στέκονται με φόβο κι ευλάβεια μπροστά (στη δόξα) Του.

29. Κι αν κανένας απ' αυτούς θα έλεγε: "Είμαι θεός, αντί Του", αυτόν τότε θα τον ανταμείβαμε με την Κόλαση! Έτσι ανταμείβουμε τους άδικους.

30. Μήπως δεν βλέπουν οι Άπιστοι ότι οι ουρανοί και η γη ήταν (και τα δύο μαζί) ενωμένα (σαν μια μονάδα της Δημιουργίας), έπειτα τα σχίσαμε σε δύο μέρη; και κάναμε απ' το νερό κάθε ζωντανό πράγμα. Μήπως - και τότε - δεν θα το πιστέψουν;

31. Και κάναμε (τοποθετήσαμε) στη γη - σταθερά - θεόρατα (βουνά), μήπως και τους συγκλονίσουν, και κάναμε ανάμεσα (στα βουνά) δημόσιους δρόμους για να διαβαίνουν, ίσως μπορέσουν και καθοδηγηθούν.

32. Και κάναμε τον ουρανό σα σκέπη καλά φυλαγμένη κι όμως αυτοί απομακρύνονται από τα Σημεία που (δείχνουν) αυτά τα πράγματα!

بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

لَا يَسْئِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ أَرْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٦٩﴾

﴿٧٠﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يَتُوبُونَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَنْ نَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا
وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ ﴿٧٤﴾

33. Είναι Εκείνος που δημιούργησε τη Νύχτα και την Ημέρα και τον ήλιο και τη σελήνη. Όλα (τα ουράνια σώματα) κολυμπούν μόνα, το καθένα στη κυκλική του πορεία.

34. Σε κανένα άνθρωπο - πριν από σένα - δεν έχουμε παραχωρήσει την αιωνιότητα (εδώ). Αν - λοιπόν - εσύ πεθάνεις, πώς αυτοί θα ζήσουν αιώνια;

35. Κάθε ψυχή θα γευθεί οπωσδήποτε - το θάνατο. Και θα σας δοκιμάσουμε με το κακό και με το καλό. Στο (τέλος) σε Μας θα επιτρέψετε.

36. Κι όταν οι Άπιστοι σε βλέπουν, σε μεταχειρίζονται ειρωνικά (λέγοντας): "Δεν είναι αυτός που μνημονεύει - μιλώντας στ' αστεία - για τους θεούς σας;" Κι όμως αυτοί βλαστημούν όταν μνημονεύεται (το όνομα) του Ελεήμονα (ΑΛΛΑΧ)!

37. Από τη φύση του ο άνθρωπος είναι διασπικτός. Πολύ γρήγορα θα σας παρουσιάσω τα Σημεία μου, και - μη Μου ζητάτε - να το επισπεύσω!

38. Και λένε: "Πότε (θα φτάσει) αυτή η υπόσχεση, αν είστε ειλικρινείς";

39. Αν μονάχα γνώριζαν οι Άπιστοι (την ώρα), δεν θα μπορούσαν να παραμερίσουν τη Φωτιά από τα πρόσωπά τους, κι ούτε απ' τις πλάτες τους, και καμιά βοήθεια δεν θα μπορούσε να τους φτάσει!

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَإِنَّ مِنْتَ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ
بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذْ أَرَأَاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذَّكَّرُ أَهَيْتَكُمْ
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَعُتُونَ ﴿٢٦﴾

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٢٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٢٩﴾

40. Κι όμως θα τους φτάσει στα ξαφνικά και να τους κατατροπώσει. Και (τότε) καμιά δύναμη δεν θα έχουν για να την απομακρύνουν κι ούτε θα μπορούν να αναβάλουν.

41. Κι (άλλοι) Απόστολοι πριν από σένα έχουν χλευαστεί. Αλλά οι ειρωνείες τους περιορίστηκαν από αυτό (το ίδιο αντικείμενο) που εχλεύαζαν.

42. Να πεις (Ω!Μουχάμμεντ): "Ποιος μπορεί να σας σώσει - τόσο τη νύχτα όσο και την ημέρα από (την Οργή) του Ελεήμονα (ΑΛΛΑΧ);" Κι όμως απομακρύνονται (αμφιβάλλοντας) από το Μήνυμα του Κυρίου τους.

43. Ή μήπως έχουν τις θεότητες που θα τους προφυλάξουν-από Μας; Δεν μπορούν να βοηθήσουν τον εαυτό τους κι ούτε θα υπάρξει κανείς να τους προστατέψει από Μας.

44. Κι όμως δώσαμε τις απολαύσεις της ζωής αυτής, σ' αυτούς και στους πατέρες τους για μια μεγάλη περίοδο. Μα δεν βλέπουν ότι ελαττώνουμε βαθμιαία τη γη (που βρίσκεται στη εξουσία τους) από τις απόκεντρες πλευρές της; Μήπως - λοιπόν -(ελπίζουν), ότι θα νικήσουν;

45. Να πεις: "Μονάχα σας προειδοποιώ σύμφωνα με την έμπνευση (που μου δόθηκε)". Αλλά οι κουφοί δεν θ' ακούσουν την κλήση, όταν προειδοποιηθούν.

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا نَبِيَّ يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ مَنْ يَكْفُرُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا
يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

بَلْ مَنَعْنَا هَٰؤُلَاءِ وِءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا أَنَا فِي الْأَرْضِ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّدُ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Κι αν μόνο μια πνοή της τιμωρίας του Κυρίου σου τους αγγίξει, τότε θα πουν: "Αλίμονό μας! Ήμασταν - πράγματι - άδικοι!"

47. Θα τοποθετήσουμε δίκαιες ζυγαριές κατά την ημέρα της Κρίσης, ώστε καμιά ψυχή να μην αδικηθεί στο ελάχιστο. Κι αν ακόμα (στα έργα της) υπάρχει το βάρος σιναπόσπορου θα το φέρουμε (για να λογαριαστεί). Κι επαρκεί ότι είμαστε Εμείς οι δικαστές για να κάνουμε λογαριασμούς.

48. (Στο παρελθόν) είχαμε παραχωρήσει στον Μωυσή και στον Ααρών (τη Βίβλο) το κριτήριο (για εκδίκηση), και ένα Φως και ένα Μήνυμα για τους ευσεβείς.

49. γι' αυτούς που φοβούνται, τον Κύριό τους χωρίς να Τον δουν και που φριττουν στην ανάμνηση της Ώρας (που θα γίνει η Δίκη).

50. Κι αυτό είναι ένα ευλογημένο Μήνυμα που το έχουμε στείλει κάτω (σε σένα), Μήπως - λοιπόν - θα το αρνηθείτε;

51. Και προηγουμένως είχαμε χαρίσει στον Αβραάμ την ευθύτητα της κατεύθυνσης και πολύ καλά τον είχαμε γνωρίσει.

52. Όταν είπε στον πατέρα του και στο λαό του: "Τι είναι αυτά τα είδωλα που (με τόσο αφοσίωση) λατρεύετε";

53. Είπαν: "Βρήκαμε τους πατέρες μας

وَلَيْنَ مَسْتَهْرَجَةً مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ

لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ

نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكفَىٰ بِسَاءِ حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ

وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

● وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسُودَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا

بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

أَنْتُمْ لَهَا عَابِدُونَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا مَلَا عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾

να το λατρεύουν".

54. Είπε: "Τόσο εσείς, όσο και οι πατέρες σας βρήσκεστε σε φανερή πλάνη".

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Είπαν: "Μας έχεις φέρει την αλήθεια, ή μήπως είσαι ένας απ' αυτούς που χωρατεύουν;"

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾

56. Είπε: "Όχι, ο Κύριός σας είναι ο Κύριος των ουρανών και της γης, Εκείνος (είναι) που τα έχει δημιουργήσει (εκ του μηδενός). Κι εγώ είμαι απ' τους μάρτυρες αυτής (της Αλήθειας).

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ
وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. "Και - Μα τον ΑΛΛΑΧ - έχω ένα σχέδιο (να καταστρέψω) τα είδωλά σας, μόλις γυρίσετε (τις πλάτες σας) και φύγετε"...

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَفَكُمْ
بَعْدَ أَنْ تُولُوهُم مُّدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Έτσι τα έκανε κομμάτια (όλα) εκτός από το μεγαλύτερο απ' αυτό, ώστε ίσως επιστρέψουν σ' αυτό.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ إِبْرَاهِيمَ
لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

59. Είπαν: "Ποιος έκανε τούτο στις θεότητες μας; Θα πρέπει να είναι ένας (άνθρωπος) από τους άδικους!"

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا
إِنَّهٗ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. Είπαν: "Ακούσαμε, έναν έφηβο να τους ονοματίζει, που τον έλεγαν Αβραάμ".

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدْعُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Είπαν: "Φέρτε τον - λοιπόν - μπροστά στα μάτια του κόσμου για να γίνουν μάρτυρες επάνω σ' αυτό".

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

62. Είπαν: "Είσαι εσύ εκείνος ω! Αβραάμ! - που έκανες αυτό στις θεότητες μας";

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Είπε: "Όχι, αυτό έχει γίνει απ' αυτόν τον μεγαλύτερο! Ρωτείστε τους, αν μπορούν να μιλήσουν!".

64. Τότε γύρισαν στον εαυτό τους (αλληλοκοιτάχτηκαν) και είπαν: Στ' αλήθεια εσείς είστε οι ένοχοι!".

65. Κι έπειτα - έστριψαν κάτω πάνω στα κεφάλια τους (δηλ. έπαθαν σύγχυση) και ντροπιασμένοι (είπαν): "Εσύ (Αβραάμ) γνωρίζεις πολύ καλά ότι αυτά (τα είδωλα) δεν έχουν λαλιά!".

66. Είπε(ο Αβραάμ): "Πώς - τότε - λατρεύετε, αντί τον ΑΛΛΑΧ, πράγματα που δεν σας ωφελούν σε τίποτε, κι ούτε σας βλάπτουν.

67. "Αλίμονο! (αγανακτώ) με σας και για τα αντικείμενα που λατρεύετε αντί τον ΑΛΛΑΧ! Μα δεν θα λογιευθείτε";

68. Είπαν: "Κάψτε τον, και προστατέψτε τις θεότητες σας, αν θέλετε να κάνετε κάτι".

69. Είπαμε (τότε Εμείς): "Ω! Φωτιά! Να είσαι κρύα κι ασφάλεια στον Αβραάμ!".

70. Και θέλησαν να του στήσουν παγίδα. Αλλά κάναμε (αυτούς τους ίδιους) να χάσουν.

71. Και σώσαμε αυτόν και (τον ανηψίο του) τον Λώτ (και τους οδηγήσαμε) στη γη, που την είχαμε ευλογήσει για (όλα) τα έθνη.

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ

هَذَا فَاسْتَلَوْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ

أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

ثُمَّ تَكْسَبُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ

مَا هُمْ بِأَوْلِيَاءَ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا إِلٰهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرٰهٖمَ ﴿٦٩﴾

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

وَجَعَلْنَاهُ وِلْدَانًا إِلَى الْأَرْضِ

الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. Και χαρίσαμε σ' αυτόν τον Ισαάκ, και - σαν επιπρόσθετο δώρο - (ένα εγγόνι) τον Ιακώβ και κάναμε δίκαιους ανθρώπους τον καθένα (απ' αυτούς).

73. Και τους κάναμε αρχηγούς, να οδηγούν (ανθρώπους) με την διαταγή Μας, και εμπνεύσαμε σ' αυτούς να κάνουν την αγαθοεργία, την τακτική προσευχή και την ελεημοσύνη. Και Μας υπηρετούσαν πιστά (μόνο Εμάς).

74. Και στον Λωτ, επίσης, του δώσαμε τη Κρίση και τη Γνώση, και τον σώσαμε απ' το χωριό που συνήθιζε να κάνει σιχαμένες πράξεις. Πραγματικά ήταν ένας λαός που είχε παραδοθεί στον Πονηρό και την παρανομία.

75. Και τον κάναμε να μπει (στον κύκλο) της Ευσπλαχνίας Μας, γιατί ήταν από τους Ενάρετους.

76. (Θυμίσου) τον Νάβε όταν (Μας) καλούσε πολύ πριν (απ' τον Αβραάμ). Απαντήσαμε (στην προσευχή) του και σώσαμε αυτόν και την οικογένειά του απ' την μεγάλη απελπισία.

77. Και τον βοηθήσαμε ενάντια (του) λαού που οι άνθρωποι του αρνήθηκαν τις Εντολές μας. Πράγματι ήταν ένας κακός λαός κι (ασεθής) γι' αυτό και τους πνίξαμε (στον Κατακλυσμό) όλους μαζί.

78. Και (θυμίσου) τον Δαβίδ και τον Σολομώντα πως εδίκασαν την υπόθεση για το χωράφι όταν-μέσα σ' αυτό - το κοπάδι κάποιας οικογένειας είχε (νύχτα)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً
وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ
الْفَحْشَى إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَآغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَجْعَلُ الْمَآنَ
فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ
وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

αποπλανηθεί. Κι ήμασταν (Εμείς, τότε) μάρτυρες, στην απόφασή τους.

79. Κι εδώσαμε στον Σολομώντα (την δύναμη) να κατανοήσει αυτή (την υπόθεση). Και στον καθένα τους δώσαμε την Κρίση και τη Γνώση. Κι ήταν με τη δύναμή Μας που κάναμε τα βουνά και τα πουλιά να πανηγυρίζουν με τον Δαβίδ τη Δόξα Μας. Κι Εμείς ήμασταν που κάναμε (όλα αυτά τα πράγματα).

80. Και διδάξαμε σ' αυτόν την τέχνη να φτιάχνει τα θωρακισμένα σακκάκια για χάρη σας, ώστε να προστατεύεστε απ' τις - μεταξύ σας - βιαιότητες, είστε (λοιπόν, γι' αυτό) ευγνώμονες;

81. (Ήταν με τη δύναμή Μας που κάναμε) για τον Σολομώντα τον ορμητικό (ακυβέρνητο) άνεμο να τρέχει - κατά διαταγή του - στη γη που την είχαμε ευλογήσει. Κι ήμασταν (Εμείς) γνώστες, για κάθε πράγμα.

82. Κι από τους δαίμονες όσοι απ' αυτούς βουτούσαν - (στη θάλασσα) γι' αυτόν, κι έκαναν - εκτός αυτό - κι άλλα έργα. Εμείς ήμασταν Εκείνοι που τους φυλάγαμε.

83. Και (θυμίσου) τον Ιώβ όταν καλούσε τον Κύριό του: "Η δυστυχία μ' έχει θλίψει. Εσύ όμως (Κύριε) είσαι από τους σπλαχνικούς, ο Σπλαχνικότερος".

84. Κι απαντήσαμε σ' αυτόν. Και τον γλυτώσαμε από τη δυστυχία που ήταν πάνω του και του επαναφέραμε την

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرَ
وَكَانَ فَعْلِيلًا ﴿٧٩﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُحِصِنَكُمْ
مِّنْ بِأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

وَأَسْلَمْنَا الرِّيحَ غَاصَّةً تَجْرِي بِأَمْرِنَا إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْوِيكَ
لَهُ يُوْعَلِّمُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ ۗ
وَكَانَ لَهُمْ حَفِظِيلًا ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ فَاكْفَيْنَا مَا بَدَعَ ضُرُّهُ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً

οικογένειά του και μαζί τους κι άλλους τόσους, - δείγμα της από μέρους Μας Ευσπλαχνίας - και κάτι σαν ενθύμιο για όσους Μας υπηρετούν.

85. Και (θυμίσου) τον Ισμαήλ, τον Ιντρίς και τον Δουλ - Κιφλ, όλοι τους ήταν (άνδρες) με μεγάλη υπομονή,

86. τους κάναμε να εισέλθουν στο (χώρο) της Ευσπλαχνίας Μας, γιατί ήταν - πραγματικά - απ' τους ενάρετους (άνδρες).

87. Και (θυμίσου) τον Δουλ - Νουν (τον άνδρα της Φάλαινας - τον Ιωνά) σαν έφυγε οργισμένος. Και νόμιζε πως δεν είχαμε πάνω του καμιά εξουσία. Κι όμως φώναζε απ' το βαθιά σκοτάδια: "Δεν υπάρχει άλλος θεός, ειμή μόνον Εσύ. Δόξα σε Σένα! - ήμουν στ' αλήθεια - απ' τους άδικους!"

88. Εισακούσαμε (την παράκλησή) του και τον σώσαμε από τη δυστυχία. Και μ' αυτό τον τρόπο λυτρώνουμε αυτούς τους πιστούς.

89. Και (θυμίσου) τον Ζαχαρία όταν κάλεσε τον Κύριό του: "Κυριέ μου! Μη μ' αφήνεται (χωρίς απογόνους) Κι εσύ είσαι ο καλύτερος από τους κληρονόμους".

90. Κι εισακούσαμε (την προσευχή του) και του χαρίσαμε τον Γιάχια = τον Ιωάννη) Και θεραπεύσαμε για χάρη του (τη στειρότητα) της γυναίκας του. Αυτοί (οι τρεις) συναγωνίζονταν για τις καλές πράξεις. Και Μας καλούσαν (στις

مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٥﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْتَضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمْرِ
وَكَذَلِكَ نُشَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

وَرَكَرِبًا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٩٠﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ، وَزَوَّجْنَاهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا
يُستَرْعُونَ فِي الْخَيْزَرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

προσευχές τους) με αγάπη και ευλάβεια και ταπεινώναν τον εαυτό τους μπροστά Μας.

91. Και (θυμίσου) αυτήν που φύλαξε την αγνότητά της. Εμφυσήσαμε μέσα της από το Πνεύμα Μας (με τον άγγελο) και κάναμε αυτήν και τον γιο της ένα (άξιο θαυμασμού) Σημείο για όλους τους λαούς.

92. Στ' αλήθεια αυτό το έθνος σας αποτελεί και ένα και μόνο έθνος* κι Εγώ είμαι ο Κύριός σας. Γι' αυτό να υπηρετείτε Εμέ (κι όχι άλλον).

93. Κι όμως (μεταγενέστερες γενιές) διχάστηκαν μεταξύ τους κι αποσχίστηκαν (απ' την ιδέα της ενότητας). Όμως όλοι σ' Εμάς θα επιστρέψουν.

94. Κι όποιος κάνει οιοδήποτε ενάρετο έργο, και έχει Πίστη, οι προσπάθειές του δεν θ' απορριφθούν. Και το έχουμε γράψει στο λογαριασμό του.

95. Κι απαγορεύτηκε σ' ένα χωριό που το καταστρέψαμε, ότι να μη μπορούν (οι κάτοικοί του) να επιστρέψουν (στη ζωή).

96. εφ' όσον έχουν απελευθερωθεί ο Γιε' τζούτζ (Γκογκ) και ο Με'τζούτζ (Μαγκόγκ) και κατεβαίνουν τρέχοντας από κάθε ύψωμα.

97. Κι όταν η αληθινή Υπόσχεση

* δηλ. η θρησκεία που ο προφήτης Μουχάμμεντ διδάσκει είναι η ίδια που διδάχθηκε από τους προηγούμενους προφήτες: Δεν υπάρχει άλλος θεός εμψί μόνο Ένας (ο ΑΛΛΑΧ)

وَأَلَّتْ أَحْصَدَتْ فَرَجَهَا فَفَنَفَخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا
آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَيَقَطُّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَهِنَا
يُجْعَلُونَ ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾

وَحَرَّمْنَا عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَسْلُونَ ﴿٩٦﴾

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ
أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَابْتُلِينَا قَدْ كُنَّا
فِي عَقْلٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

πλησιάζει (να εκπληρωθεί), τότε τα μάτια των άπιστων θα προσηλωθούν με τρόμο: "Αλίμονό μας! ειλικρινά, ήμασταν απρόσεκτοι απ' αυτή (την ώρα) αλλά κι εμείς ήμασταν άδικοι.

98. Πράγματι σεις (οι άπιστοι) κι ό,τι (θεότητες) λατρεύετε αντί τον ΑΛΛΑΧ, θα γίνετε καύσιμο υλικό για την Κόλαση! Σ' αυτήν (οπωσδήποτε) θα μπειτε!

99. Αν αυτά ήταν θεοί δεν θα έμπαιναν εκεί (στην κόλαση). Κι όλα - όμως - εκεί μέσα θα παραμείνουν για πάντα.

100. Εκεί (για κλήρο) θα έχουν το κλάμα με λυγμούς, και δεν θα ακούνε (τίποτε άλλο).

101. Για εκείνους όμως που το Καλό από Εμάς τους έχει ξεπεράσει (έφτασε από πριν), αυτοί θα μετακινηθούν μακριά απ' αυτό (τον τόπο).

102. Δεν θα ακούνε και τον πιο ασήμαντο θόρυβο της (Κόλασης). Ό,τι δε επιθύμησαν οι ψυχές τους, σ' αυτό θα παραμείνουν αιώνια.

103. Δεν θα τους λυπήσει ο Μεγάλος Τρόμος, ενώ οι άγγελοι θα τους συναντούν, (με χαιρετισμό): - "Αυτή είναι η Ημέρα σας, (η Ημέρα) που σας είχαν υποσχεθεί".

104. Την Ημέρα όπου θα τυλίξουμε (σθήσουμε) τους ουρανούς - όπως τυλίγει (κρύβει) η περγαμινή τα γράμματα - κι όπως (ακριδώς) αρχίσαμε την πρώτη δημιουργία, έτσι θα επαναλάβουμε, (το

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾

لَوْ كَانَتْ هَتُوعًا لِلَّهِ مَا وَرَدُوهَُا
وَكَانَ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا شَتَّهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَحْزَنُهُمْ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَنَلَقَهُمْ
الْمَلَكَةَ هُنَا يَوْمَ الْيَوْمِ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

يَوْمَ نُظْفِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِ لِلْكَتُبِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ، وَعَدَا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

έργο μας). (Και είναι) μια υπόσχεση που την έχουμε αναλάβει και - βέβαια - θα την εκπληρώσουμε.

105. (Πριν απ' αυτό) έχουμε γράψει στα θεία βιβλία μετά από το Πίνακα, (που δόθηκε στον Μωυσή)*. "Τη γη (αυτή) θα την κληρονομήσουν όσοι Με υπηρετούν, που είναι ενάρετοι".

106. (Στ' αλήθεια) μέσα σ' αυτό το (Κοράνιο) υπάρχει ένα Μήνυμα για λαό που (πραγματικά) λατρεύει (τον ΑΛΛΑΧ).

107. Και δεν σε στείλαμε (ω! Μουχάμμεν!) παρά μόνο από έλεος για όλο τον κόσμο.

108. Να πεις: "Εκείνο που μου δόθηκε με έμπνευση, είναι ότι ο θεός σας είναι ένας Θεός (ο ΑΛΛΑΧ). Είστε - λοιπόν - εσείς υποταγμένοι στη θέλησή Του (στο ΙΣΛΑΜ);"

109. Αν όμως αρνηθούν, τότε να πεις: "Σας έχω προαναγγείλει (το Μήνυμα) σ' όλους με τον ίδιο τρόπο. Πλην όμως δεν γνωρίζω αν ό,τι σας έχει υποσχεθεί είναι κοντά ή μακριά.

110. Εκείνος μόνο είναι που γνωρίζει ό,τι ακούγεται από το λόγια, και γνωρίζει (ακόμα) ό,τι κρύβετε (στις καρδιές σας).

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ

أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّا فِي هَذَا الْبَلَاءِ لَقَوْمٌ عَابِدُونَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ

إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ

وَإِن أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

* Είναι ένας αόρατος θεϊκός Πίνακας φυλαγμένος στη θεία εξουσία και τους αγγέλους του ΑΛΛΑΧ. Στον Πίνακα αυτό καταγράφονται όλα όσα έγιναν και θα γίνουν.

111. "Δεν ξέρω τίποτε παρά μόνο - ίσως αργήσει η τιμωρία για να σας δοκιμάσει, ή για να σας χαρίσει, τα προς το ζην μέχρι της ορισμένης ώρας".

112. Είπε: "Κυριέ μου! Δίκασε με την αλήθεια!" και: ο Κύριός μας ο Ραχμάν είναι ο Μόνος που η βοήθειά Του αντιτάσσεται ενάντια στις βλασφημίες που προσφέρετε.

(22) Σούρα ελ-Χατζ
(Το Χατζηλίκι)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Ω! Άνθρωποι! Φοβηθείτε τον Κύριό σας, γιατί ο σεισμός κατά την Ώρα (της Κρίσης) θα είναι μεγάλο (τρομερό) πράγμα!

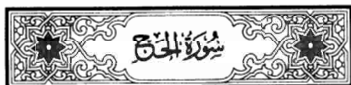
2. Όταν θα δείτε (το τρόμο της Ημέρας αυτής) κάθε τροφό (μητέρα) που θηλάζει, να έχει ξεχάσει το μωρό της, και κάθε έγκυος γυναίκα να έχει ρίξει το (ασχημάτιστο) φορτίο της, και θα δεις τους ανθρώπους σε στάση μέθης, ενώ δεν θα είναι μεθυσμένοι. Κι όμως τρομερή θα είναι η τιμωρία του ΑΛΛΑΧ.

3. Κι ανάμεσα στους ανθρώπους υπάρχουν μερικοί που αμφισβητούν για τον ΑΛΛΑΧ - χωρίς να έχουν γνώση - κι ακολουθούν κάθε δαίμονα αποστάτη (φύσει κακός).

4. Είναι γραφτό γι' αυτόν (τον Δαίμονα) ότι όποιος θα τον κάνει φίλο,

وَأِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ
وَمَتَّعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا نَصَبُونَ ﴿١١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْقُورًا بِكُمْ أَيُّ زَلْزَلَةٍ
السَّاعَةِ شَقِيَّةٍ عَظِيمَةٍ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾